

[Hans Hansen.]

maa jeg sige, at det var en Udtalelse, der i høj Grad trænger til Begrundelse. Det er vist en Udtalelse, som den højtærede Handelsminister vil være ude af Stand til overhovedet at belægge med Beviser, for det, der er sket under den eksisterende Lov, er, at vi nu har 150 000 arbejdsløse. Hvordan kan der saa være Tale om Beskæftigelsesforøgelse under de Foranstaltninger, som Staten har truffet? Jeg vil paastaa, at netop de Foranstaltninger, som Staten har foretaget, har medført denne Arbejdsløshed, og den højtærede Handelsminister vil ikke kunne føre noget Bevis i modsat Retning, da Arbejdsløsheden i Dag er større end nogen Sinde.

Til det ærede Medlem Hr. Lundberg vil jeg gerne sige, at vor Stilling til mange forskellige Foranstaltninger, der efterhaanden gennemføres, maaske kan være noget vanskelig for det ærede Medlem at hitte ud af; men det er efterhaanden blevet ret vanskeligt at tage Stilling til Understøttelsesspørgsmaalet, fordi Nøden og Elendigheden som Følge af den Politik, som det ærede Medlem er Talsmand for her, netop er blevet saa stor, som den nu er. Det er ikke et Spørgsmaal, man behøver at være i Tvivl om, at naturligvis skal den Elendighed ikke gaa ud over uskyldige Mennesker; men naar man her og ved mange andre Lejligheder direkte lægger sig i Selen for, at det er Kapitalmagten, der skal værnes ved Statens Hjælp, saa er det givet, at det ikke maa gaa ud over uskyldige Mennesker. Selv om vi Gang paa Gang har fremsat vort Standpunkt overfor Understøttelsens Virkninger, er det givet, at man kan jo ikke lade fattige Mennesker sulte. Jeg kan naturligvis ikke tage Ansvaret for, hvad mine Partifæller har gjort, før jeg var Medlem af Rigsdagen; men min Betragtning er, at jeg kan ikke gaa med til nogen Understøttelse af permanent Karakter; men jeg er gaaet med til Understøttelser af foreløbig Karakter, da det jo ikke skal gaa ud over uskyldige Mennesker.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det er næsten ikke Umagen værd at svare paa en saadan Paastand som denne, at det, at man i en vanskelig økonomisk Tid, i en Kreditindskrænkningstid, kan jeg oven i Købet sige, sørger for, at Erhvervenes Udøvere kan komme i Besiddelse af Laan mod betryggende Kau-

tion og Garantier, Pant i Maskiner o. s. v., for at de kan faa Midler til at arbejde med, skulde være Foranstaltninger, der fremkalder Arbejdsløshed. Naar det ærede Medlem kan fremsætte en saadan Paastand, saa maa han ikke begribe et eneste Muk af det hele. Vi fra vor Side ved ogsaa godt, at det nuværende Samfundssystem og Produktionssystem bør ændres; men derfor tager vi alligevel Del i det daglige Arbejde og søger at mildne, hvor det er muligt. Det hjælper jo ikke at henvise de arbejdsløse hverken til den socialistiske Stat eller endnu mindre til det forvirrede Grundskyldsprogram, som det ærede Medlem er Talsmand for.

Formanden: „Forvirret“ er et for stærkt Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Hansen: Jeg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlems Udtalelser om Betegnelsen for sit eget Partiprograms Forvirring.....

Formanden: Det har det ærede Medlem ikke udtalt sig om.

Hans Hansen: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Udtalelse og skal kun sige til det ærede Medlem Hr. Lundberg med Hensyn til de Foranstaltninger, der er foretaget, at Spørgsmaalet er ikke, om Erhvervene skal have Midler, men Spørgsmaalet er, om Politikerne mener at være klogere end Haandværkets, Handels og Industriens Folk, og om de bør tage andres Penge og give dem til Industrien; derved tager man jo andre Folks Indtægter og nedsætter deres Købeevne og gør derved Arbejdsløsheden og Elendigheden større.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Jeg beder undskyldte, at jeg før brugte Udtrykket „Forvirring“; jeg tænkte derved paa det Grundskyldsprogram, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen sidste Vinter havde fremme til Debat, nemlig om Overgang fra Skat til Skyld; det skulde jo være hele Partiets Fane, om jeg saa maa sige. Jeg erindrer fra den Gang, at hverken det ærede Medlem Hr. Krag, som var Ordfører for Venstre, eller noget andet Medlem af Tinget, heller ikke de, der var Ordførere for de andre Partier, end ikke